

[H. C. Hansen]

ændret. Det har åbenbart heller ikke gjort noget indtryk, at en så fin kender af erhvervslivet og af handelen i Danmark som professor Palle Hansen fra handelshøjskolen har ønsket det ændret og direkte har kaldt det en parodi, at man ønsker at beholde dette i lovgivningen.

Der er jo en ganske nøje sammenhæng imellem ønsket om at opretholde den absolutte bruttoavance pr. vareenhed og så lovforslagets § 4, stk. 2. Heri giver man monopoltilsynet mulighed for at tillade, at de omkostningsstigninger, som kan indregnes i bruttoavancen, fordeles på en anden måde på enkelte varer eller varegrupper. Jeg går ud fra, at årsagen til, at dette stk. 2 befinder sig i lovforslaget, formentlig er henvendelsen fra FDB om samme emne. Det har gjort, at man har ønsket at give monopoltilsynet denne mulighed for dispensation.

Imidlertid opstår jo problemet, hvor langt monopoltilsynet kan gå i retning af at imødekomme erhvervslivet på dette område, hvilke retningslinjer monopoltilsynet skal gå efter. Det har ikke været muligt i erhvervsudvalget at få en klar oplysning fra handelsministeren på dette punkt. Det er givet, at det er et problem, som berører enhver handlende, enhver erhvervsdrivende i hele landet, og såfremt monopoltilsynet kan give tilladelse til, at f.eks. FDB ændrer sin måde at beregne bruttoavancen på, så må det også give det til de øvrige store kæder, og hvis der først er gået hul på det, så kan man efter min mening retfærdigvis ikke sætte grænsen nogen steder.

Den sammenhæng, der er imellem lovforslagets § 1, stk. 1, og lovens § 4, stk. 2, burde efter min mening have gjort, at handelsministeren allerede ved fremsættelsen havde ønsket at ændre ordene »absolutte bruttoavance pr. vareenhed« til »procentvise bruttoavance«. Jeg må på mit partis vegne dybt beklage, at det ikke er sket. Når handelsministeren ønsker at opretholde lovens § 1, stk. 1, og ordene deri om absolut bruttoavance pr. vareenhed, så fører det jo direkte til fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 9 om simpel uagtsomhed, idet det må være en absolut kendsgerning, at ingen erhvervsdrivende rent faktisk vil være i stand til at overholde lovens ord.

Mit parti vil meget gerne have fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje be-

handling i folketings salen, idet vi finder svaret på spørgsmål 78 om indregning af stigen- de lejeudgifter i lejede lokaler, i blandede lokaler, i rene erhvervs ejendomme og i egne ejendomme meget uklart og svævende, og vi vil gerne bede handelsministeren om på ny at komme til erhvervsudvalget og redegøre for denne detalje.

Må jeg til slut sige, at fremskridtspartiet agter at stemme for alle ændringsforslagene til lovforslag nr. L 200. Vi betragter alle ændringsforslagene som et skridt i den rigtige retning, og vi agter at stemme ja til dem.

Palle Simonsen (KF):

Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger om et par problemer, som især knytter sig til funktionærgrupperne på det private arbejdsmarked. Nu ser jeg, at arbejdsministeren ikke er til stede, men vi har jo da chancen for, at han lytter et andet sted her i huset, for der er også et par direkte opfordringer til arbejdsministeren.

Undertiden skulle man tro, at ministeren ikke er helt klar over, at der findes grupper på det private arbejdsmarked, som er organiseret i funktionærorganisationer, som man også skal tage hensyn til, når man udformer lovgivning. Vi ved, at LO-gruppen står arbejdsministerens hjerte meget nær, og det kan vi både leve med og acceptere. For tjenestemændenes vedkommende er der tale om en størrelsesorden, som bevirker, at selv om de ikke er blevet hørt af regeringen, så kender vi dog deres synspunkter, og der er dog udformet en lovgivning, som efter regeringens opfattelse søger at tilgodese deres ønsker.

Der er ét spørgsmål, hvor vi fra det konservative folkeparti med tilslutning fra en række andre partier har stillet ændringsforslag til lovforslaget i forbindelse med taktregulering for de private funktionærer, og det er det forslag, som jeg gerne endnu en gang vil bede arbejdsministeren og regeringen om at prøve at tage alvorligt.

Som bekendt var det det konservative folkeparti, der i 1975 i forbindelse med den daværende overenskomstforlængelse sikrede taktregulering til de private funktionærer. Imidlertid er der nogle organisationer, f. eks. maskinmestrenes, som har valgt på grund af den relativt lave dækning i forbindelse med